

A zene, a tánc, a vers ölelése fordított a gyerekek felé

■ Miképpen fordult az élete az éneklés felé?

Szalóki Ági: Elég korán kiderült, hogy muzikális vagyok. Ez a képesség már a beszéd indulásakor kiderül, hisz ilyenkor a gyerekek már énekelnek, dudorásznak. 4-5 éves koromban már erőteljesen megmutatkozott annak jele, hogy az éneklés számomra kicsit fontosabb, mint más gyerekeknek. Bizonyára minden zenész így van ezzel gyermekkorában, hogy a hangszerek, a zenehallgatás, az éneklés az különösen nagy örömet jelentett számukra, mint ahogyan nekem is. Erre figyeltek a szüleim is, akik sok szeretettel elkezdték tudatosan, de ösztönösen is a zenei nevelésemet. Emlékszem, édesapám az ölébe vett és a muskátli-, rezedá- és minden egyéb népdalos füzetekből dalokat tanított nekem. Óvodás koromban már önállóan kezeltem a lemezjátszót. Kodály Hártyát rengetegszer meghallgattam. Azokat a dalokat, verseket pedig, amelyeket ebben az időszakban megtanultam; a Sebő együttes, Vitai Ildikó, a Kaláka dalait, Weöres

Mikor a megbeszélte időpontban elindultam, hogy a friss levegőn sétálva elkészítsem ezt az interjút a tavaly tavasszal Budakeszire költözött **Szalóki Ági** Liszt- és Magyar Érdemrend Lovagkeresztje díjas, háromszoros Fonogram-díjas előadóművésszel, dalszerzővel még sötét, borongós volt az idő, aztán mire odaértem a Honfoglalás sétányra, szinte abban a pillanatban kisütött a nap. Mondtam is neki: „Ági, ez a maga angyali varázslata”! Aztán elkészült ez a sajátos körülményű interjú. Ági 10 hónapos kisfiát sétáltatta babakocsijában, én pedig mellettük ballagva kérdeztem őt sok mindenről. Művészetéről, kisbabájáról, változó világunkról és természetesen négyrészes babakoncert sorozatáról, melynek az Erkel Ferenc Művelődési Központ ad helyet hónapról hónapra.

Sándor, Csoóri Sándor, Zelk Zoltán, Móra Ferenc verseit ma is tudom.

■ Nagy ajándék egy kisgyermek számára, ha a szülők korán felfedezik a tehetséget, és azt tudatosan is figyelembe veszik a nevelésben.

Sz. Á.: A felmenőim többsége apai ágon alföldi, földműves paraszt ember volt. Ha 120 évvel korábban, a századfordulón születtem volna, akkor is zene vett volna körül, mert a családom életének természetes része volt az éneklés, a tánc, a hangszeres játék, a mesemondás, az imádság. Sajnos ezeket a korábban apáról fiúra szálló, az élethez harmóniát és energiát adó tevékenységeket újra kell tanulnunk könyvekből, iskolában, tanfolyamokon.

■ Korosztályából egy fiatal népdalénekes „nagy generáció” jelent meg a 1990-es évek közepe tájékán! Gondolok itt Bognár Szilviára, Palya Beára, Herczku Ágnesre, akikkel együtt mára jelentős művészi életművet jártak be.

Sz. Á.: Az 1969-ben elindult „Röpülj páva” versenyek, majd a táncház mozgalom hatalmas robbanást indított el a '70-es években. Ekkor indult el pályáján Budai Ilona, Bodza Klára, Szvorák Katalin, Faragó Laura, a Sebő-Halmos duó, Kobzos Kiss Tamás majd a Muzsikás és a Téka együttes, aztán Sebestyén Márta, s egy sor kitűnő népzeneész. Ezek a népzeneészek zeneiskolát alapított-

tak Óbudán és Budafokon. Énekműhelyekben, zeneiskolákban fiatal népdalénekesek, táncegyüttesekben táncosok bontogatták a szárnyaikat a rendszerváltás után alig néhány évvel.

A '90-es években sokan, köztük én is, már 17-18 évesen Erdélybe mentünk falusi emberekkel találkozni, a táncaikat, énekeiket megtanulni. *Kallós Zoltán* erdélyi magyar néprajzkutató és népzene gyűjtő 1996-os választói tábora számomra valóban választót volt. Ekkor találkoztam személyesen az általam felvételtől már ismert énekek hús-vér tulajdonosaival, s azt hiszem, ekkor kezdtem el megérteni, hogy a szép dalokhoz, amiket gyerekkorom óta szerettem, sajátos életfelfogás, rend, emberek, emberi sorsok, szokások is tartoznak. Egy életre elköteleződtem ott, alig 18 évesen.

Kallós Zoli bácsi sokakat tanított, sokunk útját terelgette. Szilvivel, Ágival, Beával hasonló utat jártunk be, hasonló az érdeklődésünk, az értékrendünk, és a sok közös emlék, élmény, az éneklés összekovácsolt minket, nemcsak kollégák vagyunk, hanem barátok is.

■ Végigtekintve 25 éve induló pályafutásán, 9 szólólemezőnek az ismeretében, egy nagyon színes palettát látni, de mindig a népdal dominál.

Sz. Á.: Valóban, a pályán eltöltött több mint 25 évemet a magyar népzene és más népek zenéjének szeretete határozta meg. Tizenhat évesen a cigány folklór együttes, az Ando Drom jubileumi koncertjén léptem először színpadra, nem sokkal később pedig az autentikus magyar népzene játszó Ökrös és a világzenét játszó Besh o droM együttes énekesé lettem. Magyar, cigány, bolgár, görög, török, macedón dalokkal jártam be a világot a Montreáli Jazz Fesztiváltól a Glastonbury fesztiválon át a párizsi Théâtre de la Ville-ig, New Yorktól Pekingig. Készítettem lemezt felnőtteknek és gyerekeknek is, népzenei, világzenei és jazz albumot is.

A főcsapás a gyerekeknek játszott zeném. Ebben egyesül minden, amit tudok, minden, ami vagyok, s ez a legfelszabadultabb produkcióm.

■ Mire ez az interjú megjelenik, már túl lesz az első budakeszi babakonzerten, melyet áprilisban újabb koncert követ. Milyen formája, milyen zenei megjelenése van egy ilyen sajátos, 0-3 éveseknek ajánlott előadásnak?

Sz. Á.: Néhány évvel ezelőtt – látván, hogy koncertjeimre egyre gyakrabban hoznak karonülő babákat is – a 0-3 éves korosztálynak is műsort készítettem. A babáknak tudatosan kisebb térben, vállaltan kisebb közönség előtt csendesebb zenét játszom, mint az ovisoknak. A műsor kialakításánál figyelembe vettem a 0-3 éves korosztály fejlettségét, igényeit, életkori sajátosságait. A program része az élőzene-hallgatás, a közös éneklés, mondókázás, ölbeli játékok a szülők és babák bevonásával. A babakonzertem nem zenés foglalkozás, hanem 35-40 perces koncert, komplex zenei élmény a szülőknek is, babáknak szerkesztett zenei anyaggal. Csókás Zsolt gitáron, Szalai Péter ütőhangszereken kísér.

■ Tudom, hogy néha aggódva figyel a világ változását! Veszélyben volnának a gyerekek?

Sz. Á.: Változás minden korban volt. A mai gyerekek azonban olyan korban élnek, amelyben alapértékek tűnedeznek el, határok mosódnak össze, és ez valószínűleg a biztonságérzetünkre is hat. A mai gyerekek helyzete sokszor a legjobb anyagi körülmények között sem könnyű. A világ most félelmetesen gyorsan változik, de az emberi természet és test nem tud és nem is akar ilyen mértékben változni. A legtöbb embernek – és a gyerekeknek kiváltképp – érzelmi biztonságra, bizalomra, az önbizalom kiépülésének lehetőségére, figyelemre, elfogadásra, gondoskodásra, testi és szellemi táplálékra van szüksége, vagyis szeretetre. Ott, ahol mindezt megadják a felnőttek, ott a kicsik szárnyalnak. Csodás kisgyerekekkel találkozom a koncerteken, olyanokkal, akik nyitottak, kiegyensúlyozottak, sokirányú az érdeklődésük. De néha aggódva figyelem ezt a nagy változást. Különösen a városokban élőket érik erős hatások: egyre több az információ, az erőteljes impulzusok dominálnak. A gyerekzene világában is sok a gépzene, a nagy hang-erő, a lebutított dallam, szöveg és ritmus. Jó ideje ez a trend. Mikor gyerekeknek írok zenét és mikor nekik játszom, vállaltan szembe megyek ezzel a trenddel. A helyett, hogy erős és mesterséges ingerekkel hatnék, a gyerekek fantáziáját, kreativitását szeretném kibontakoztat-

ni, igyekszem nekik lehetőséget teremteni a játékra, az önfeledtségre és az elmélyülésre.

■ **Családjával 10 hónapja él Budakeszin. Gyakorlatig kislfia születésével egy időben költöztek ide. Miért választották ezt a várost új otthonuknak?**

Sz. Á.: Főleg azért, hogy kislfiamb több szarvast lásson, mint plázát...Szeretem ennek a hegyekkel körbeölelt kisvárosnak a fekvését. Bármelyik lakott pontjáról is indulunk Budakeszinek, rövid idő alatt erdőbe érünk. A nagyvárosban eddig a távolbalátás képességét nem nagyon tudtam használni. Minőségi változás, hogy itt isteni a levegő, szinte harapni lehet. 42 évig éltem Budapesten, zenészként rengeteget jártam-keltem a világban. Elég volt a nagyvárosi életből. Élveztem az előnyeit, de egyre több hátrányát láttam. Megnyugtató számomra az itteni lépték. Közben látom a város látványos fejlődését, az épülő tanuszodát, a gyönyörű, új iskolát, a sok sportolási lehetőséget, az egészségházat, csupa olyat, ami a helyieket szolgálja, gyarapítja.

Nemrég azt is hallottam, hogy ősztől katolikus általános iskolai első osztály indul Budakeszin. Katolikusként ennek kiváltképp örülök.

■ **18 éve foglalkozik gyerekekkel, eredetileg óvónőnek készült. Hogy gondolkodik a gyereknevelésről?**

Sz. Á.: Ami a nevelési elveimet illeti, nem vagyok híve a mindent szabadjára engedő liberális szemléletnek, de persze a katonás szigor sem áll hozzám közel. Jómagam a keretek és a mértékletesség híve vagyok a gyereknevelésben is. Ahogy József Attila is mondja: „Jöjj el, szabadság! Te szülsz nekem rendet, jó szóval oktassd, játszani is engedd szép, komoly fiadat!” Számomra fontos a gyerekekkel való foglalkozásban, hogy amíg velem vannak

a gyerekek, felszabadultak lehessenek, de tudják, hogy vannak szabályok, van határ. A gyerekek nagyon hamar oldódnak mozgásban, hangadásban. Ha ovis vagy kisoskolás csoportoknak játszom, egy atomerőmű energiája összpontosul a nézőtéren, főleg, ha többszáz gyereknek játszom. Ezt imádom! Hatalmasakat lehet ennyi gyerekkel bulizni! 18 év gyerekekkel sok mindenre megtanított. Arra is, hogy képes legyek adott pillanatban pár másodperc alatt elcsendesíteni őket. Az imént felszabadultan táncoló, örömben visongó gyerekek tátott szájjal, csendben hallgatják a hangszeres szólókat. Sok örömmel lelem abban, hogy 18 éve gyerekeknek énekelek. Mérföldes hálás vagyok a Jóistennek, hogy azzal foglalkozhatok, amit szeretek, s amivel másoknak adhatok.

Horváth Jenő

Bemutatkozik Budakeszi új jegyzője, dr. Konkoly Zita

2022. február első napján új fejezet kezdődött életemben, nagy megtiszteltetésként Budakeszi, csodálatos

természeti adottságokkal és történelmi múlttal rendelkező, városának szolgálatába álltam a polgármesteri hivatal jegyzőjeként. A város látványos fejlődése és az itt élő, csodálatos emberek városfejlesztési igényei engem is magával ragadtak, amikor a település múltat megigéző, műemlék jellegű lakóházai között sétáltam és figyeltem az itt élő emberek mindennapi életét, azt, ahogyan gondolkodásuk lenyomata megjelenik környezetük alakításában.

Ezt a harmonikus egységet szeretném munkámmal tovább színesíteni és a városi közösség érdekeit szem előtt tartva egy ügyfélcentrikus szemléletű, rugalmas, a lakossági igényekre gyorsan reagáló hivatallal a városi ügyeket és az itt élő emberek hivatali ügyintézését biztosítani. Biztos vagyok abban, hogy nem csak

a hivatalos munkaidőt fogom itt tölteni, mivel szeretek a természet közvetlen közelében lenni, és a környék számtalan kirándulási lehetőséget kínál erre. Régebben amatőr futóként futással töltöttem fel, amikor mozgásigényem támadt, az utóbbi években inkább a jogát helyeztem előtérbe. Hobbim a kertészkedés és gyógynövények gyűjtése. Szeretem a virágokat, mert nélkülük szürkébb lenne az élet. Amikor időm engedi, gyógyfürdőket látogatok szépséges hazánkban, kikapcsolódást, pihenést jelent számomra.

Két fiú gyermekem jelenti az aktív kapcsolatot számomra a rohanó világgal, igényeik folyamatosan emlékeztetnek a fiatalabb generációk elvárásaira, mely a fejlődés egyik mozgatórugója. Szociológusként és jogászként egyaránt fontosnak tartom a becsületes, tiszta, nívós, normakövető magatartást, egymás tiszteletben tartását és megbecsülését.